

Kom og giv mig fred i sinde,
Herre i din menighed,
som er spredt for alle vinde,
og hvorom du selv kun ved,
hvor den kan sig vel befinde
til den er i himlen inde.

Onde ånders legioner
farer i en horde svin,
når du mellem millioner
drukner i din altervin
mellem bedemænd og koner
os, vor frelser og forsoner.

Hendes fod, som jeg tilbeder,
vifter himlens vinde hid,
og jeg knæler ned og beder
i min egen drømmetid,
mens jeg spiser varme hveder,
for hun løber ingen steder.

Gode drømme mig hjemsøger,
hvor jeg vender mig og går,
selv om det med rædsel spøger,
når jeg klinker mine skår,
for Guds engel mig besøger,
som det sker i gamle bøger.

Hun, sin Herres tjenerinde,
moderlivet i Guds hånd,
i hans øje er at finde,
indesluttet i hans ånd,
født og vokset op som kvinde
med Guds billede i sinde.

I Guds rige har hun hjemme,
borgerskab og indfødsret,
hæver heri nu sin stemme,
ordet falder hende let,
at hun aldrig det skal glemme,
Gud gør tunge byrder nemme.

Med Guds fred i overmåde
går jeg fri af Satans list,
løser kærlighedens gåde
med min lille ønskekvist
og får både liv og nåde,
når jeg lader Herren råde.

Lars Hougaard Clausen